

mig, at hvad enten man maatte ansee Udtrykket „maadelig“ for tilstrækkelig begrundet eller ikke, saa synes det dog klart, at der ikke findes den ønskelige Orden. Den ærede Justitsminister meente, at Udgifterne ikke væsentlig kunde indskrænktes ved en Omordning af Arkivvæsenet, som han dog selv erklærer kunde være ønskelig; Grunden dertil forekommer mig imidlertid nærmest at være den, at han uden tvivl anseer det problematisk, hvorpå samtlige Ministerier ville aflevere samtlige Sager til et temmelig nyt Tidspunkt, t. Ex. til Aaret 1800, til Geheimearkivet, idet han nemlig syntes at udtale, at der maatte gives et Slags Centralarkiv for samtlige Ministerier, og dersom det skulde være Tilfældet, vilde jo vistnok Beføstningerne ved Arkivvæsenet stige, og saaledes den attraaede Indskrænkning i Udgifterne ikke finde Sted. Jeg troer imidlertid ikke, at det er nødvendigt; jeg troer, at samtlige Ministerier ikke alene nu ville kunne aflevere deres Arkivsager indtil Aaret 1800, men at de ogsaa fremtidig, f. Ex. hvert 5te eller 6te Aar, ville kunne aflevere 5 à 6 Aar af deres Arkiver til Geheimearkivet, og at som Følge deraf en temmelig betydelig Besparelse vil finde Sted, naar kun de nødvendige Embedsmænd ansættes, som jeg tillod mig ved Sagens foreløbige Behandling, ligesom ogsaa da Sagen i Foraaret var til Behandling, at antyde. Man maa heller ikke tree, at det er Tilfældet, at hvad Arkivvæsenet koster lige frem er at udfinde af de Summer, der ere opførte i Finantsloven derfor. Man vil saaledes i Finantsloven finde opført under Justitsministeriet Arkivernes hele Beløb til 4,050 Rbd., under Kultusministeriet 200 Rbd., under Indenrigsministeriet 3,000 Rbd., i det Hele taget 7,250 Rbd., men der er flere Summer, som aabenbart maa henregnes til Arkivvæsenet; saaledes under Udenrigsministeriet har Fuldmægtigen i Ministeriets Bureau 1,000 Rbd. aarlig, tildeels som Arkivarius, Fuldmægtigen i Departementet for Handels- og Consulatsager har 800 Rbd., ligeledes tildeels i samme Egenskab, og til Copialia samt Bureauudgifter under Udenrigsministeriet er der fastsat 2,820 Rbd.; men Affattelsen af Copialia hører naturligvis til Archivarens Forretninger. Gaaer man til

Indenrigsministeriet, da registrerer Fuldmægtigen i Ministeriets Secretariat, hvis Løn er 700 Rbd., og det Samme gjør Fuldmægtigen i Finantsministeriets Secretariat, hvis Løn er 800 Rbd.; men enten maae disse Fuldmægtige have formeget Arbejde efter deres Løn, eller ogsaa maa den kunne formindskes, naar de befriedes for de Archivforretninger, som saaledes ere paalagte dem. Under Finantsministeriet udbetales desuden et aarligt Gratiale af omtrent 100 Rbd. til den, der bestyrer Statsgjældsdirectionens Archiv, og saaledes vil det næppe være formeget sagt, naar man antager, at Arkivvæsenet i det Hele koster omtrent en 8,300 Rbd. eller 8,500 Rbd. aarlig. Hvis derimod Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Kultusministeriet, Indenrigsministeriet og Finantsministeriet fik hver sin Registrator med en Løn af 800 Rbd., der havde en Medhjælper, som havde 200 Rbd., og desuden det islaandse Departement fik en Registrator, der havde 500 Rbd., saa vilde Beføstningen kun blive 5,500 Rbd., og, efter som det vel var muligt, at Indenrigsministeriet og Finantsministeriet kunde have een Registrator fælles, der saa maatte have noget høiere Løn, men naturligvis ikke saa høi som 2 Registratorer, saa vilde Besparelsen saaledes løbe op til en 3,000 Rbd., eller maaskee imellem 3,000 og 4,000 Rbd. aarligt. Jeg har anset det for en ikke uvæsentlig Besparelse, naar der tillige tages Hensyn til den lettere og bedre Ordning af de forskellige Ministeriers Arkiver og til den lettere og friere Adgang til Benyttelse deraf ved historiske Forskninger. Naar jeg imidlertid ikke, saaledes som jeg ved denne Sags indledende Behandling tillod mig at anmeldte, har stillet et Endringsforslag til Finantsloven desangaaende, saa er det naturligvis, fordi jeg er kommen til den Overbevisning, at det vilde være urigtigt at afgjøre Sagen her under Finantsloven, da jeg mener, at det burde afgjøres ved en særegen Lov; men desuagtet har jeg ikke her kunnet tilbageholde disse Bemærkninger.

Ordforeren: Jeg skal kun tillade mig ganske kort at omtale de forskellige Punkter, som have været til Forhandling. Hvad angaaer Contoirchefen, da maa jeg tillade mig